

Trek okolo ANNAPUREN – říjen 2013 (2070)

Zuzana Petáková

pondělí 7.10.2013 – odlet

Mladík na odbavovací přepážce nám dá letenky nejen do Bruselu, kde přesedneme do letadla indických Jet Airways, ale i do Dillí a do Káthmándú.

Na letišti v New Delhi zkušeně zabereme „skoro lehátka“ a do odletu pospáváme.

úterý 8.10.2013 – první den v Káthmándú

Po přiletu vyplníme žádost o nepálské vízum, zaplatíme 40 USD a čekáme na naše zavazadla. Spolu s námi tam čeká spousta Nepálců, co přiletěli z Douha, kteří si na své vozíky nakládají obrovské balíky různých věcí do domácnosti (deky apod.) - jak nám pak Bali vysvětlí, hodně Nepálců pracuje v Arabských emirátech např. na stavbách a domů se vrací jednou za rok či za 2, rodině posílají peníze.

Před letištěm hledáme Mr.Baliho, ten ale v davu čekajících není. Nabízí se nám spousta místních, které odmítáme, jednoho ale využijeme, protože se nabízí, že Baliho zavolá, a tak se Franta dozví, že Bali už je na cestě. Opravdu, asi za 3 minuty se Bali objeví a tak naložíme zavazadla, nasedáme do auta a vyjíždíme do rušných ulic KTM.

Všichni kolem troubí, jak je tu zvykem a za chvíli zajíždíme do úzkých uliček turistického Thamelu a zastavujeme před naším hotelem. Dostáváme zřejmě nejlepší dvoulůžkový pokoj s klimatizací s výhledem do dvora, kam budeme chodit na snídani. Odpolední vycházka, dáváme Balimu 2 fotky na trekové průkazy a depozit 2000 EUR na záchranu vrtulníkem.

Asi ve třetím obchodu (ceny neustále klesaly) kupujeme pro mne péřovou bundu, protože tu, co jsem měla vloni, jsem před odletem z Lukly nechala našemu nosiči Lilovi – pak se v ní přišel s námi rozloučit na letiště.

středa 9.10.2013 – výlet do Newarské vesnice Khokana a Patanu

Bali nám zajistil auto a průvodce – nejdříve jedeme na jih do Newarské vesnice Khokana, pak do Patanu, který jsme vloni nestihli.

Večer nás Bali v hotelu seznamuje s na první pohled sympatickým průvodcem Suryou, 26-letým Newarcem žijícím v Bhaktapuru. Jak jsme měli během dalších více jak 2 týdnů možnost zjistit, Surya je úžasný mladý muž, inteligentní, slušný, anglicky mluví líp než my, trek okolo Annapuren absolvoval už asi 10x. Při obědě v Thorung Phedi se jedna trochu ulítlá Francouzka nad Suryou rozplývala, jak je chytrý a úžasný – něco pro ní večer před tím v Yak Kharce zařídil, tak jsem jí přitakala, že jsme si toho vědomi a že jsme rádi, že je toho času „náš“ průvodce.

čtvrtek 10.10.2013 – z KTM do Bhulbule a Nadi Bazaru (930 mnm)

Po snídani, kdy se seznamujeme se subtilním nosičem Ramem, asi 20-letým příbuzným Suryi, který mu říkal „my brother“, ale bratr to nebyl. Nastupujeme do auta (4-kolka, abychom mohli dojet až do Bhulbule, kam z Besi Saharu vede kamenitá cesta). Na silnici jsou zácpy – v Nepálu mají největší svátky v roce Dashain (jako u nás vánoce), při kterých navštěvují rodinu a tak se polovina obyvatel Kathmandu vydala na cestu za svými příbuznými.

Na oběd zastavujeme na krásné vyhlídce, pak pokračujeme v cestě do odpoledních hodin, nejdříve do Besi Saharu, kde nás musí Surya zaregistrovat na „police check pointu“ (tak jako na spoustě dalších místech v následujících dnech), pak do Bhulbule, odkud jdeme pěšky asi ¼ hod. než dorazíme do pěkné zahradní lodge v Nadi Bazaru (930 mnm). Při čekání, než nám uvaří objednanou večeři, nám Surya popíše a ukáže na mapě cestu, která nás čeká další den – takhle to bude všechny následující dny, které budeme trávit my 4 spolu – prostě perfektní servis.

pátek 11.10.2013 – z Nadi Bazaru do Jagatu (1300 mnm)

Ráno v 8 hod. vyrážíme z Nadi Bazaru do Jagatu (1300 mnm), míváme 111 metrů dlouhý vodopád na druhé straně řeky Marsyangdi než je Syange (1100 mnm), kde jsme obědvali.

Je teplo, po cestě nás občas předjíždí jeepy či malý autobus, někdy mají problém vyjet rozbahněný terén do kopce, když cestu křížuje potok.

Viděli jsme spoustu krásných motýlů a ve stromech ve stráni nad námi, asi 100 metrů od nás, 2 docela velké opice s „bílymi brýlemi“ okolo očí.

Začala mi senná rýma – roste tu něco, jako u nás v srpnu.

V Jagatu se ubytováváme v takovéhle pěkné lodgii – viz foto.

sobota 12.10.2013 – z Jagatu do Danakyu (2300 mnm)

V 7:45 vyrážíme přes Chyamche, před kterým byl další krásný vodopád a kde jsme z cesty pro auta odbočili na turistickou, která vede po druhé straně řeky Marsyangdi, přes Sattale do vesnice Tal, kde se údolí Marsyangdi otevře a kde je taky krásný vodopád.

Senná rýma pokračuje, naštěstí jsem v noci před tím našla u běžkařských brýlí dobře schované kapky do nosu.

Po obědě v pěkné „zahradní restauraci“ v Talu pokračujeme nejdříve po pravém břehu přes

Karte do Dharapani, kde Surya předal naše povolení ke vstupu do ACAPu.

V Dharapani je rozcestí – odtud lze pokračovat na Manaslu Trek, my však zahýbáme vlevo a pokračujeme ještě asi hodinu do vesničky Danakyu, kde nám Surya zajistil ubytování v hotelu, odkud byl hezký výhled na hřeben Manaslu.

V noci už začíná být chladněji.

neděle 13.10.2013 – z Danakyu do Chame (2670 mnm)

Po 8 hod. vyrážíme směr Chame horní turistickou cestou přes Temang a Thanchok, kde jsme se naobědvali v Cho Oyu lodgi. Senná rýma už naštěstí v těchto výškách skončila.

Okolo 14 hod. přicházíme do Chame, kde máme zajištěno krásné ubytování – udali jsme tu první dva ze šesti věšáků, co jsme dostali od pana Loudy. Využíváme teplou sprchu a připojení na Internet.

Odpoledne, když jsme si se Suryou a Ramem vyšli na procházku do centra Chame, začalo drobně pršet – snad to do rána přejde. K večeri si dáváme výborný Dal bat.

pondělí 14.10.2013 – leje jako z konve - zůstáváme v Chame (2670 mnm)

Pršelo celou noc a stále silně prší a tak zůstáváme v Chame: dopoledne postelová varianta. Obědváme v Tilicho Guest House, kde se vyskytuje několik dětí různého věku, a protože ženy jsou zaměstnány přípravou oběda v kuchyni, uspává otec rodiny nejmladšího synka v šálu na zádech, zpívá mu a pohupuje se při tom.

Po obědě se v pláštěnkách, které vytahujeme poprvé v Himalájích, vydáváme na průzkumnou procházku po Chame. Okolo místní nemocnice dojdeme ke kasárnám, kde na vyvýšeném místě stojí voják se zbraní, tak se raději rychle otočíme a sestoupíme dolů k řece Marsyangdě, kterou přejdeme po mostě a dojdeme k lázním z teplých pramenů – betonový bazének tak pro 6 osob, ze kterého se kouří. Protože stále prší, tak se nekoupeme a vracíme se do lodge, kde potom k večeru paní domácí zatopí – kamna tu sice v jídelně nejsou, ale přinesou nejdříve placatý kamen, na ten postaví velkou plechovku s dírami, kde hoří „dřevěné uhlí“ a za chvilku je úžasné teplo.

Čekání na večeri vyplníme další lekcí nepálštiny.

úterý 15.10.2013 – z Chame do Pisangu (3200 mnm)

Ačkoli stále prší, rozhodli jsme se pokračovat v cestě, a tak okolo 8 hod. vycházíme z Chame směrem k Pisangu. Obědváme Dhikur Pokhari, potkáváme český pár v našich letech, který také chce jít okolo Annapuren. Po 2 hod. přicházíme do Lower Pisangu do lodge, kde pak celé odpoledne a večer sušíme v jídelně promočené věci. Před lodgií stojí velmi dlouhá a velmi hezká „mani“ – zeď s mlýnky.

středa 16.10.2013 – z Pisangu do Manangu (3540 mnm)

Ráno už nepršelo, ale pořád je zamračeno a tak Surya k naší radosti rozhodl, že do Manangu půjdeme snadnější cestou přes Humde, kde je letiště a na jehož okraji neodoláme, když mjííme místní pekárnu, a dáváme si tu pro všechny 4 masala čaj a 2 úžasné skořicové šneky zřejmě právě vytažené z pece.

Počasi se vylepšuje, občas se objeví i kus modré oblohy, pokračujeme po pohodlné cestě přes Mugje a Bragu do Manangu, kde se na 2 dny ubytujeme v pěkném hotelu s vlastní pekárnou – máme pokoj se záchodem. Při obědě v hotelu potkáváme skupinu 4 Čechů, kteří další den chtějí jít směrem k Thorung La Passu. Po obědě, teplé sprše a kávičce s kokoskou v hotelové pekárně, odkud posíláme další emaily, se vydáváme na průzkum Manangu – vidíme jezero Gangapurna pod stejnojmenným ledovcem.

Pijeme úžasný „homemade“ džus z oranžových bobulí.

čtvrtek 17.10.2013 – aklimatizační výlet v okolí Manangu

Po snídani vyrážíme se Suryou a Ramem (ten bez báglu v žabkách) nahoru nad Manang k Praken Gombě, asi 500 výškových metrů, odkud je vidět ledovec a jezero Gangapurna a také cesta k jezeru Tilicho. Nejvyšší hory – Gangapurna a Annapurny zakrývají mraky. V gombě žije 65-letá paní, místní 98-letý lama je v nemocnici v KTM. Od nakrátko ostříhané příjemné paní dostáváme za dobrovolný příspěvek všichni 4 „náhrdelník“ z barevných bavlnek – když nám jej uvazuje na krk, pronáší při tom nějakou modlitbu - podobně jako vloni mnich v klášteře v Namche Bazaru, když nám uvazoval náramky

z barevných bavlnek. Já pak ještě dostanu za 500 NR další docela hezký náhrdelník převážně z černých kuliček s občasnou červenou a zelenou ozdobou.

Obědváme opět v hotelu, opět s výborným bobulovým džusem, pak jdeme s Frantou na procházku ke Gangapurna Tal. Po návratu zveme Suryu s Ramem na kafe a zákusek do hotelové kavárny – pekárny. Kluci si dávají čokoládový dort, který vypadá úplně jako dorty v našich cukrárnách, my s Frantou si dáváme úžasný „apple pie“ se spoustou jablek.

Počasí se lepší, mraky se protrhávají a k večeru se mezi nimi objevují Gangapurna i Annapurna 2 a 4 i 3 a Franta fotí a fotí.

pátek 18.10.2013 – z Manangu do Tilicho Base Campu (4150 mnm)

Po 7 hod. ráno vycházíme směrem k Tilicho Base Campu přes Khangsar v 3734 mnm, kde se stavíme na masala čaj s kokos.sušenkami a kde jednomu asi 5-letému klukovi dáváme poslední písťalku, která mu evidentně udělala velkou radost – její písťání slyšíme ještě ¼ hodiny za vesnicí, když stoupáme k Shree Kharce, kde obědváme.

Původně jsme tu měli další noc přespat, když bychom se vrátili od Tilicho Lake - k tomu ale bohužel nedošlo.

Po 12 hodině odcházíme směrem k Tilicho BC poměrně náročnou, ale krásnou cestou nahoru dolů, část mezi sutí s označením „landslide“ mezi krásnými skalami skoro jako v Bryce kaňonu v Utahu, jak jsme se shodli s jedním Američanem polského původu, kterého jsme potkali už při obědě ve Shree Kharce. Taky potkáváme několik „bluesheeps“ – místních chráněných horských koz, podobných asi nejvíc kamzíkům.

Ve 3 hod. odpoledne vidíme za zatáčkou budovy Tilicho BC, fotíme mezi mraky vykukující Dom Glacier.

Ubytováváme se v lodgii, dostali jsme pokoj pro 4, takže máme 2 postele s dekou navíc. Je tu zima, vytahujeme péřovky. Surya říká, že Ramovi bolí hlava, nabízíme jim 2 volné deky či postele, co jsou v našem pokoji navíc. Nakonec si pro deky Surya večer přijde, přidávám k nim taky moji švýcarskou mikinu pro Rama.

sobota 19.10.2013 – z Tilicho BC do Yak Kharky (4018 mnm)

Vstáváme za tmy v 5:10, ale sněží a není skoro nic vidět. Jdeme na snídani a po konzultaci se Suryou jsme se rozhodli počkat stejně jako další turisté z lodge, co chtěli taky vyrazit k jezeru Tilicho, kam se jde z BC minimálně 3-4 hod. do kopce zhruba 900 výškových metrů. Surya říká, že před koncem cesta vede po šikmém svahu a když je sníh, je to nebezpečné, protože hrozí uklouznutí.

Čekáme do 9 hodin a protože stále drobně sněží a není nic vidět, rozhodli jsme se vrátit přes Shree Kharku a pokračovat pak do Yak Kharky. Náš plán vyjít k jezeru, pak se vrátit na oběd do BC a pak pokračovat do Shree Kharky na nocleh, už bychom stejně nestihli, i kdyby se počasí zlepšilo.

Tak se vracíme do Shree Kharky krásnou cestou, i když trochu nebezpečnou, protože opravdu v označené oblasti spadl naštěstí kousek za Suryou, který uzavírá naši čtveřici, pěkný šutr. Během oběda si k nám přisedl zajímavý starší pán z Jordánska, důchodce „batůžkář“ putující po světě. Před obědem to vypadalo, že se počasí zlepšuje, ale sotva jsme po obědě vyrazili doleva do kopce, začala se potvrzovat předpověď, co jsme se dozvěděli od toho Američana polského původu, že má další 3 dny drobně pršet či sněžit a od úterý by mělo svítit slunce.

Cesta vedla starou opuštěnou vesnicí, která už prý slouží jen pro jaky – hned za ní je obrovská planina obehnaná kamennou zdí, kde se pásli převážně jaci s koníky a mulami. Odtud jsme vystoupali ještě kus do kopce, odkud je krásný výhled na údolí Manangu a asi i na Annapurny, ale ty jsme skrz mraky neviděli.

Následoval docela prudký dlouhý sestup do údolí k řece, přes kterou jsme přešli na druhou stranu po jednom ze spousty mostů. Sestup pocítilo moje koleno, a tak si u mostu navlékám ortézu. Pokračujeme ještě asi hodinu za stálého mrholení do Yak Kharky. Cestou opět vidíme velké stádo „bluesheeps“.

Když jsme se vrátili z večere, zjistila jsem, že mi kape do postele. Franta to jde říct Suryovi, který právě večerí, a než se za chvíli s Ramem objeví, napadne nás, že bychom mohli postel šoupnout asi o 1 metr do místa, kde ze stropu nekape – sice tím zablokujeme dveře, ale to nevadí, protože záchod máme svůj vlastní – nechce se nám všechny vybalené věci přenášet do jiného pokoje v přízemí, který nám jako jediný volný Surya nabízí.

neděle 20.10.2013 – z Yak Kharky do Thorung Phedi (4450 mnm)

Ráno se válí okolo mraky, ale snad už neprší, a tak po 8 hodině odcházíme přes Ledar 4200 mnm do Thorung Phedi, kde jsme nakonec dostali ubytování v 3-lůžkovém pokoji s vlastním záchodem s tím, že k nám někoho mohou přidat, což se také stalo, než jsme se stačili naobědvat – spolunoclezník je mladý Američan žijící a pracující v Kazachstánu a Moskvě, momentálně žije u Kaspického moře.

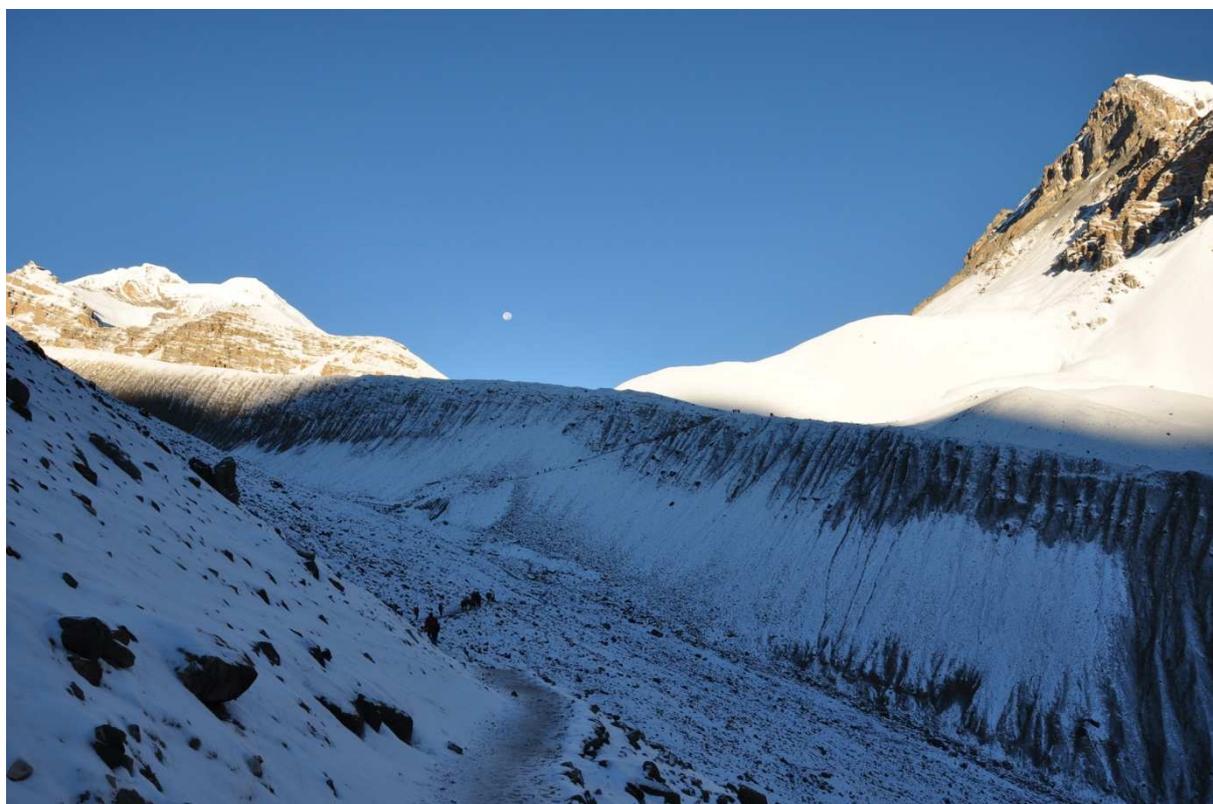

Po druhé hodině odpoledne jsme sami s Frantou vyšli tréninkově do Thorung Base Campu ve 4925 mnm, přes který další den půjdeme na Thorung La Pass. Když se vracíme, začíná drobně sněžit.

pondělí 21.10.2013 – přes Thorung La Pass (5416 mnm) do Muktinathu (3760 mnm)

Vstáváme za tmy ve 4:10, okna jsou zamrzlá a na nebi svítí hvězdy – tak snad něco uvidíme, až se rozední. Po lehké snídani v 5 hodin vyrážíme za svitu baterky (čelovky) do kopce, v Base Campu jsme za rozednění. Pokračujeme dál, fotíme Annapurnu 3 a Gangapurnu, stále stoupáme, občas noha

podklouzne na ledu, ale sněhu naštěstí moc není a můžeme asi po 4 hodinách vystoupat až nahoru do sedla. Občas nás míjí koníci s turisty, kteří se do sedla nechají vyvézt.

Díky změně počasí můžeme vidět všechnu tu nádheru kolem, zejména Thorung Peak, při sestupu také Dhaulagiri. Nahoře to pěkně fouká a je zima, našim klukům Suryovi a Ramovi jsme půjčili rukavice. Podaří se nám dát si čaj uvnitř „teahouse“, děláme vrcholové fotky a pak dolů.

Dlouhý sestup „ze Sněžky“ po předchozí 4-hod. skoro 1000 výškových metrů dlouhém výšlapu nahoru nedělá dobře mému kolenu a tak sotva dolezu do Muktinathu, který je schovaný nalevo a při sestupu ze sedla není vidět. Je to větší městečko s několika poschodovými budovami – hotely a hinduistickým klášteřem, okolo kterého přicházíme, a také budhistickým kousek vedle. Snad se koleno do rána zlepší – беру prášky (Kamzíka) a mažu mastí (Voltaren emulgel).

Máme zase moc pěkné ubytování, teplou sprchu, lepíme poslední věšák.

úterý 22.10.2013 – z Muktinathu do Tatopani (1190 mnm) aneb: včera jsme byli v mrazu v 5416 mnm, dnes jsme mezi citrusy a banánovníky.

Vstáváme v 5:45, po 6 hodině odchází Franta se Suryou a Ramem na prohlídku hinduistického klášteřa, oba jsou hinduisté, tak mohou dovnitř, Franta na ně čeká venku v zahradě klášteřa, kde ze 108 kohoutků ve tvaru hlavy krávy vytéká pro hinduisty posvátná voda.

Já šetřím koleno a balím. Když se kluci vrátí, posnídáme a odcházíme na druhý konec Muktinathu, kde nám Surya u budky domluví jeep pro 12 osob, který nás doveze do Jomsonu. Sedíme s Frantou vedle řidiče a tak vidíme úchvatnou krajinu okolo Kagbeni typickou pro Mustang.

Na kraji Jomsonu vystoupíme, projdeme centrem přes řeku po můstku pro pěší, kde nám Surya koupí lístky na autobus, kterým dojedeme do Ghasy. Autobus staví asi na půl hodiny v Tukuče, kde poobědváme jablečný džus a sušená jablka, která tu hojně rostou a vyrábí z nich např. jablečnou brandy.

V Ghase přestupujeme na menší autobus, protože údolí, které je okolo Jomsonu hodně široké, se hodně zužuje. Nastává nejdobrodružnější část cesty – Surya s Ramem sedí na rákosových seslích v uličce, my s Frantou máme místa zády k řidiči s výhledem do za jízdy stále otevřených dveří, odkud je občas vidět jen divoká voda hluboko pod námi, jinak nic.

Nakonec ale v 16:30 vystupujeme v Tatopani, ubytováváme se v pěkném hotelu, v jehož zahradě rostou různé citrusy. Máme pokoj s vlastním WC a sprchou, s dekou a protože je tu příjemné teplo, ani nevybalujeme spacáky.

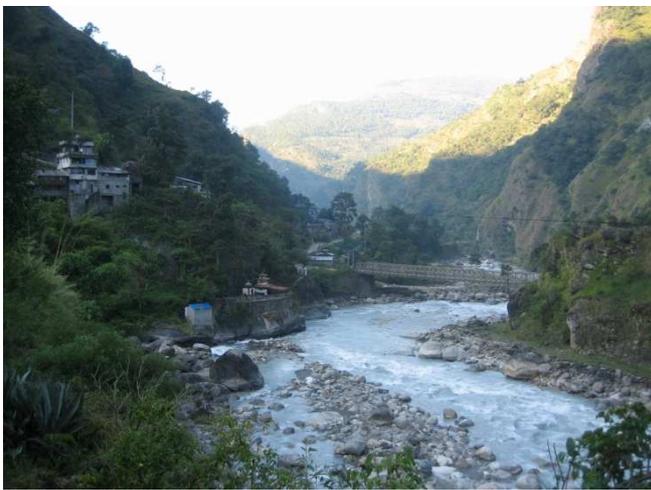
Objednáme večeři a jdeme se do místních lázní s „hot springs“ vykoupat. Surya s Ramem jdou s námi, ale nekoupou se, i když je „lákáme“, čekají na nás, až se „uvaříme“ (v teplejším bazénu se opravdu

nedalo moc dlouho vydržet). Prý se půjdou vykoupat, až po večeři, až budou mít „po službě“. Tak se navečeříme a rychle objednáme snídani, aby už měli volno a mohli se jít vykoupat.

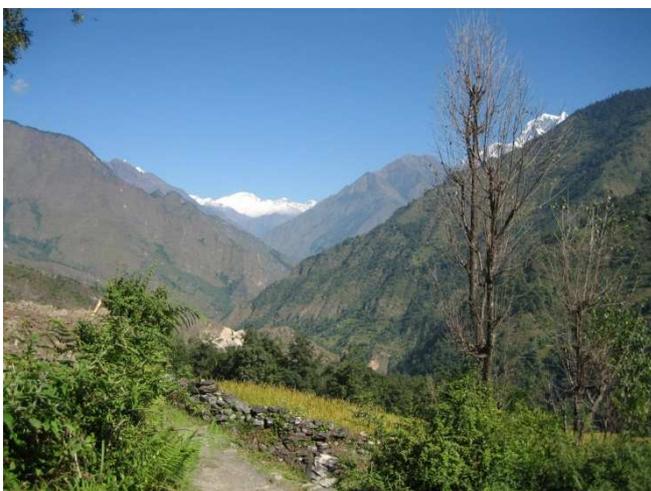
V místních lázních potkáváme další Čechy, resp. Moraváky, motorkáře, kteří si v Dillí půjčili motorky, zajeli si do Muktinathu, pak se zase vrátí zpátky do Dillí. Jejich šéfa, který už byl v Nepálu na motorce několikrát, pak ještě potkáme na ulici v Pokhaře a taky v KTM v Thamelu, když zbytek skupiny byl na vyhlídkovém letu.

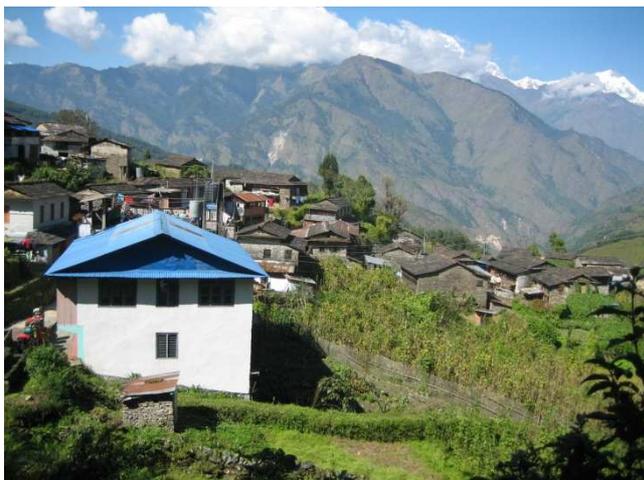
středa 23.10.2013 – z Tatopani do Ghorepani (2860 mnm) aneb „od moře na Sněžku“ aneb nikdy nekončící schody

Vstáváme v 6:30, při snídani v zahradě pod citrusy potkáváme skupinu 4 Slováků, kteří se vrací z expedice do Mustangu, kam musí být zvláštní povolení. V 7 hodin vycházíme, asi kilometr podél řeky, kterou přejdeme po lanovém mostě a začínáme stoupat 16 km do kopce s převýšením 1600 metrů.

Koupíme od jednoho děvčete pomeranče, od jiného banány, zastavíme se napít - taky bůvolí mléko u jedné staré (možná v našich letech) paní. Je teplo, je to jako cesta botanickou zahradou. Potkáváme děti různého věku ve školních uniformách – škola jim začíná od 10 hodin, aby měli všichni čas do školy dojít, protože někteří to mají docela daleko.

Nad námi občas přeletí vrtulové letadlo do Jomsonu nebo zpátky do Pokhary. V Shikhe si dáváme oběd u sympatických mladých manželů s miminem – čočkovou polévku a moc dobrý rajčatový salát. Pak zase vyrážíme do kopce, procházíme mezi vesničkami.

U jednoho domu s krásnou vyhlídkou na Dhaulagiri u zajímavého Nepálce, co se tam narodil a kterému jsme začali říkat Bob Marley, protože měl vyvěšený jeho plakát a říkal, že ho rád poslouchá, jsme se zastavili na kafe a jačí sýr – možná ten sýr nebyl jačí, i když to tam bylo napsáno, protože v téhle oblasti jsme potkávali bůvoly, ne jaky, ale byl výborný, ať byl jakéhokoli původu.

U tohoto „dobrého člověka“ jsme viděli ručně psaný plakát, který jej výstižně charakterizuje:

Never
Ending
Peace
And
Love

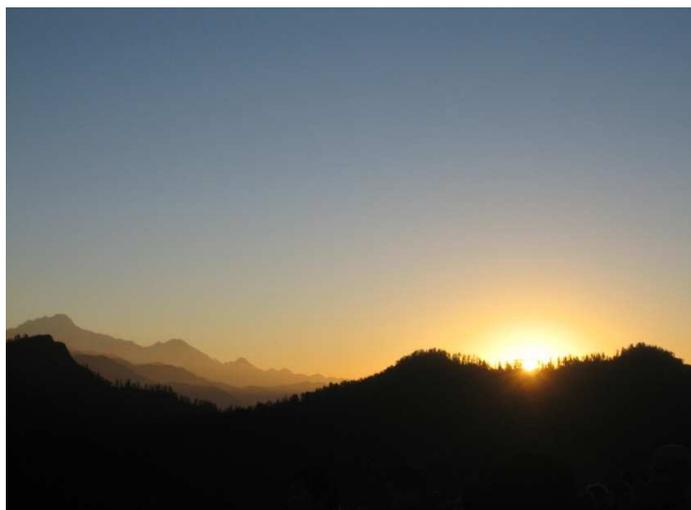
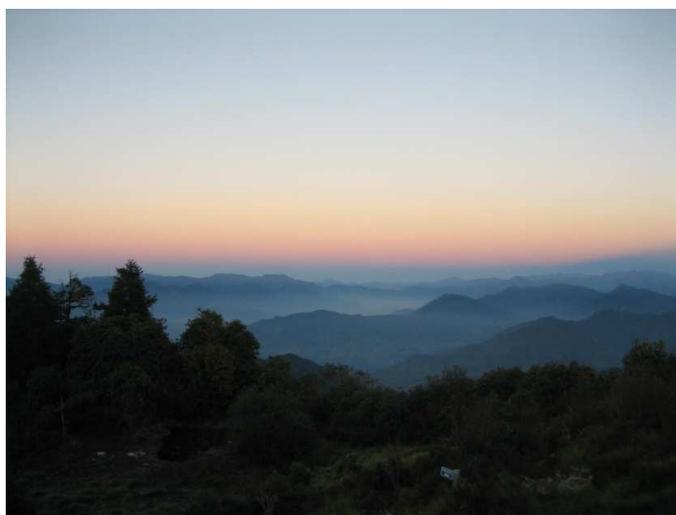
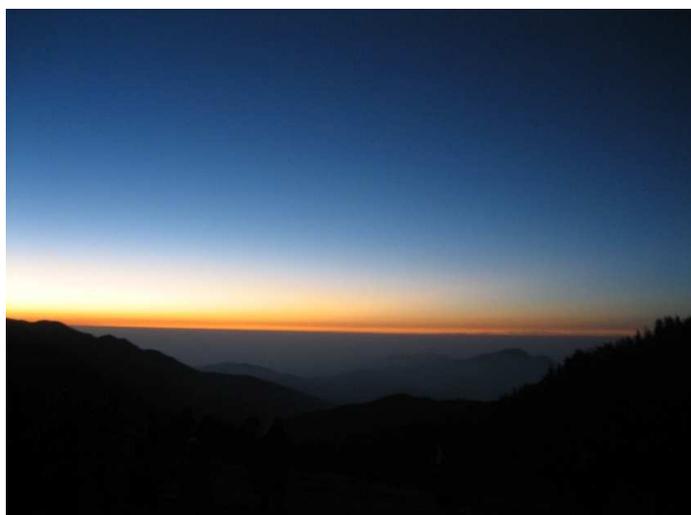

Pak opět šlapeme do kopce, okolo cesty rostou rododendronové stromy a my mezi mraky na kopci vidíme konečně Ghorepani, kam dorazíme do hotelu s krásnou vyhlídkou a bezva teplou sprchou okolo 17 hodiny. K večeri máme moc dobrou Thukpu se zeleninou a vejcem.

Ghorepani v nepálštině znamená „voda pro koně“ (ghore = kůň, pani = voda) – chodily tudy karavany z Mustangu do Pokhary, jak nám vysvětlil Surya.

čtvrtek 24.10.2013 – Poon Hill (3193 mnm) a sestup „ze Sněžky k moři“ do Tikhedhunggy (1480 mnm)

V 5 hodin ráno v zástupu vyrážíme ještě za tmy s baterkou na hlavě na Poon Hill, kde čekáme na východ slunce. Dávám si teplý čaj a pak fotíme a fotíme všechnu tu nádheru vůkol.

V 7 hodin jsme zpátky, zabalíme, posnídáme a vydáváme se dolů přes Ulleri do Tikhedhunggy. Cesta je zpočátku příjemně z kopce, obědváme v restauraci s vyhlídkou na Machhapuchhre neboli Fish Tail – svatou horu, na kterou je zakázáno lézt.

Pak ale začíná prudší klesání dolů k řece se spoustou nepravidelných schodů – akorát pro mé koleno. Podle mapy to má být 3280 schodů, ale myslím, že to někdo špatně spočítal a že jich bylo nejméně o 53 víc, tedy 3333. Naštěstí je to většinou mezi vesničkami a tak je možno si odpočinout a napít se.

K večeri si pak dávám Dal bat, nejlepší, co jsem dosud měla. Večer zjišťuju, že máme v pokoji na stropě cikádu, kterých je v této oblasti spousta a připadáte si jako u moře.

pátek 25.10.2013 – přes NayaPul do Pokhary (820 mnm)

Po 8 hodině vyrážíme po již příjemně klesající cestě do Nayapulu, kde na nás v 11 hodin čeká auto do Pokhary, kam dorazíme okolo 13 hodiny do moc pěkného hotelu White Castle poblíž jezera.

Así ve 3 hodiny odpoledne obědváme se Suryou a Ramem v krásné zahradní restauraci u jezera. S Frantou si dáváme úžasnou rybu s kokosou omáčkou a rýží a pivo. Dozvídáme se, že Surya zítra brzy ráno odjíždí autobusy do Besi Saharu, kde mu ve 4 hodiny odpoledne začne další trek okolo Annapuren.

Dostáváme od něj každý naše ACAP průkazy a každý 2 různé pohledy s krásným věnováním a jeho adresou.

Po obědě jdeme k jezeru na promenádu, kde nám Surya kupuje 2 plakáty s pohledem na Annapurny, pak jde zařizovat věci pro nás na zítřka a pro něj na další trek.

V 18 hodin se scházíme před hotelem, že půjdeme na poslední společnou večeři, dáváme Suryovi peníze pro oba a nějaké drobnosti, co by se mu mohli hodit na dalším treku (běžecké rukavice, čelovku, termosku atd.). Večeříme v jiné hezké zahradní restauraci u jezera, kde pak Nepálští muzikanti, tanečníci a tanečnice (včetně jedné malé holčičky) předvádí tance z různých oblastí Nepálu.

sobota 26.10.2013 – po pamětihodnostech Pokhary

Po snídani vyrážíme s Ramem jako průvodcem a se stejným řidičem, co nás vezl z Nayapulu, po zajímavých místech Pokhary. Nejdříve navštívíme Bindbashani Temple, pak do netopíří jeskyně, jejíž východ je velké dobrodružství, ale zvládli jsme to. Kousek vedle je další jeskyně Mahendra Cave, jakýsi hinduistický chrám, kde dostáváme tečku na čelo za dobrovolný příspěvek. Následuje pohled do hluboké úzké rokle s řekou Seti Khola, odkud jedeme k Begnash Tal – jezeru, kde má být pohled na Annapurnas Range, my však nic nevidíme, protože je oblačno.

Přejdeme přes hráz jezera Begnash a vystoupáme do restaurace s vyhlídkou, kde poobědváme. Odtud jedeme do Internacional Mountain Museum, jehož prohlídka nám zabere dobrou hodinu. Pak zastavíme u vodopádu, kde řeka Seti Khola padá do hluboké díry, následně odmítneme návštěvu další jeskyně a končíme u „stupy svět.míru“ na kopci nad jezerem, kde si na doporučení Suryi dáme zmrzlinu a ice kofe.

Taky zjišťujeme, že v Nepálu mají v sobotu volno (děti nechodí do školy atd.), ale v neděli je normální pracovní den.

Po návratu do hotelu se s Ramem domluvíme, že se sejdeme v 18 hodin před hotelem a půjdeme spolu na večeři, a ještě vyrazíme koupit mi nějaké čisté kalhoty, protože ty, co jsem měla na sobě a měli být na cestu domů, jsou špinavé od výlezu z netopíří jeskyně. V blízkém krámku si jedny kupují spolu s halenou a ponožkami – jednu jsem při cestě ztratila. Začíná pršet, tak kupujeme deštník, a protože déšť nepřestává, zůstáváme na večeři v hotelu.

neděle 27.10.2013 – z Pokhary do Kathmandu

V 8 hodin ráno na nás čeká před hotelem auto, do kterého s Ramem a bágly nastupujeme a jedeme do Kathmandu. Kousek za Pokharou zvoní Ramovi mobil, volá mu Surya a ještě mluví s Frantou. Řidič jede rychle, provoz není tak hustý jako když jsme jeli z KTM do Besi Saharu (Bhulbule). Asi 1 hodinu před KTM zastavujeme v hezkém motorestu se samoobsluhou na oběd, před 15 hodinou vystupujeme u Baliho. Po sprše vyrazíme do Thamelu na kafe, nákupy, internet a večeři do nedaleké Tibetské restaurace.

pondělí 28.10.2013 – Kathmandu

Po snídani na terase v hotelu jdeme směrem ke stadionu a dále k „Bílému domu“, kde to otáčíme. Obědváme v nákupním centru nahoře, vybíráme si Newarskou kuchyni. Pak zpátky do Thamelu, po cestě další nákupy, hlavně čaj a bean coffe.

Odpoledne Franta s Balim domlouvá vrácení depozitu – ten by jej rád použil na další akci Loudatouru v příštím roce, aby se zbytečně neplatily bankovní poplatky. Snažíme se kontaktovat pana Loudu. Náš odjezd další den na letiště je domluven tak, že na nás v 11:30 před hotelem počká taxi, které nás zaveze k Balimu domů, kde poobědváme a pak nás doveze na letiště.

úterý 29.10.2013 – odlet z Kathmandu do Čech

Protože nás Bali pozval před odletem k sobě domů a já si při našich předchozích toulkách po Thamelu všimla jednoho květinářství nedaleko hotelu, vydáváme se tam po snídani a zabalení všech zavazadel, kupujeme 10 žlutých karafiátů, které vypadaly nejlépe a které nám prodavačka zabalila do novin. Tak při cestě zpět kupujeme alespoň stuhu na převázání.

Dáme si v Thamelu v oblíbené pekárně poslední kapučíno a v 11:30 odjíždíme s Balim, který jede před taxíkem na motorce, k němu domů. Poznáváme jeho manželku a 2 děti, asi 10-letého syna a 8-letou dceru. Než Baliho žena dovaří oběd, ukazuje nám Bali s dětmi fotky, většinou ze svatby, ale také se dozvídáme, že byl ještě před svatbou v Paříži. Baliho děti chodí do soukromé školy, která je docela drahá – za každého 100 Euro měsíčně.

Po Dal batu a rozloučení odjíždíme na letiště, odkud pak letíme do Dillí. Tady kupuju kromě jiného indickou whisky, kterou mi ale v Bruselu při kontrole zabaví – lze to jen ze zemí EU, USA a Kanady. Po večeri – sendvič s tuňákem a zeleninový salát zkušeně vyhledáme „skoro lehátka“ poblíž místa, odkud budeme nastupovat do letadla směr Brusel.

V letadle kromě spánku koukáme na filmy a hraju na monitoru přede mnou Sudoku. Naše obavy, že nestihneme v Bruselu přestoupit na let do Prahy se nenaplní, protože letadlo odlétá asi o půl hodiny později, takže si ještě stačíme dát každý jedno dobré belgické pivo.

Přistáváme v Praze, na zavazadla nečekáme, vyjíždí mezi prvními. Paní Zábojová je tam za 5 minut a tak za chvíli sedíme v autě a jedeme směr Plzeň. Stavíme se v Černicích u Purkmistra – Franta si dává oblíbenou ½ kachny s červeným zelím a bramborovým knedlíkem, já oblíbeného lososa s grilovanou zeleninou a pivo z „9 kohoutu“, které se symbolicky jmenuje Šerpa a které bereme taky domů, aby si ho i Franta užil.

Slovníček:

Namaste

Tanebad
Suagatam
Krypoja
Jam jam (džam džam)
Bosnoshay, Džandžuhay
Suba probad
Suba ratri
Tiri ramro

Tiri mítu
Kana terey mítu tsha.
Kana ramreri kanus.
Kana
Ruti
Sup
Pjúnu
Sia
Pani
Tatopani

Bistare
Sundad
Himal
Thau
Drísja
Tal
Khola
Ghore
Putali
Hó
Hoina

Eg 1
Dui 2
Tín 3
Cár 4
Pats 5
Tsho 6
Sad 7
Ad 8
Nou 9
Daz 10

Hi, hello

Thank you
You are welcome
Please
Let's go!
By
Good morning
Good night
OK, Very good

Very good meal
Food was so good.
Enjoy your meal.
meal, food
bread
soup
drink
tea
water
Hot water

Slowly
beautiful
mountain
place
view
Lake
River
Horse
Butterfly
Yes
No

(Na)zdar, dobrý den, vítejte

Děkuji
Není zač, rádo se stalo
Prosím
Jdeme!
Nashledanou
Dobré ráno
Dobrou noc
velmi dobře (ne o jídle)

velmi dobré (jídlo)
Jídlo bylo moc dobré, moc mi chutnalo.
Dobrou chuť.
jídlo
chleba
polévka
pití, nápoj
čaj
voda
Horká voda

pomalu
krásné,ý,á
hora
místo
pohled, výhled
jezero
řeka
kůň
motýl
ano
ne

Eg botle pani dýnus. 1 láhev vody, prosím.